

Sygn. akt XVII GWo 74/22

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku – XVII Wydział Własności Intelektualnej

w osobie **sędziego Wojciecha Midziaka**

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2022 r. w Gdańsku na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku **M. Ł.**

z udziałem **(...) sp. z o.o. z siedzibą w P.**

oraz

K. D.

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

oddalić wniosek.

Sygn. akt XVII GWo 74/22

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 7 grudnia 2022 r.

Uprawniona M. Ł. wniosła o zabezpieczenie roszczenia przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. oraz K. D. polegającego na nakazaniu zaniechania uczestnikom, na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 1 Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (j.t. Dz.U. z 2022 r., poz. 2509; dalej także „pr. aut.”), naruszania autorskich praw majątkowych uprawnionej do utworów w postaci niżej przedstawionych poduszek:

które to naruszenie polegać miało na bezprawnym oferowaniu, reklamowaniu i wprowadzaniu do obrotu łudząco podobnych niżej przedstawionych poduszek przez obowiążanych:

poprzez zakazanie obowiążanym na czas procesu: zwielokrotniania, wytwarzania, oferowania, wystawiania, publicznego udostępniania i wprowadzania do obrotu egzemplarzy poduszek stworzonych przez obowiążanych.

Uprawniona wniosła również o zabezpieczenia roszczenia w postaci nakazania zaniechania obowiążanym:

a. na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 13 Ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (j.t. Dz.U. z 2022 r., poz. 1233; dalej także „u.z.n.k.”) popełniania czynu nieuczciwej konkurencji polegającego na naśladowaniu przez poduszki obowiążanych gotowych produktów uprawnionej poprzez kopiowanie zewnętrznej postaci tych produktów za pomocą technicznych środków reprodukcji co prowadzi do wprowadzenia w błąd odbiorców co do tożsamości producenta lub produktu,

b. na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 3 u.z.n.k. popełniania czynu nieuczciwej konkurencji polegającego na czerpaniu korzyści z renomy i pozycji rynkowej wypracowanej przez produkt uprawnionej

poprzez zakazanie obowiązanym oferowania, reklamowania i wprowadzania do obrotu na czas procesu poduszek obowiązanym wskazanych we wniosku.

Uprawniona podała, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie projektowania i sprzedaży ekskluzywnych poduszek z haftowanymi wzorami. Działalność w tym zakresie prowadzi od 2017 r, natomiast poduszki będące przedmiotem postępowania sprzedaje od 2019 r.

Uprawniona wskazała, że jej poduszki dostępne są w sprzedaży internetowej oraz innych sklepach m.in. (...) czy (...). Poduszki miały być również prezentowane w programie (...), (...), a także miały występować w ramach sesji wnętrzarskich m.in. w (...), (...), (...) oraz (...).

W ocenie uprawnionej poduszki obowiązanym są ludzko podobne do jej produktów. Na taką ocenę miał wpływać chociażby unikatowy rozmiar poduszek, który w obu przypadkach jest tożsamy. W ocenie uprawnionej również nazwy kolekcji poduszek były bardzo zbliżone. Obowiązane miały również kopiować od uprawnionej sposób prowadzenia konta na I..

Uprawniona wspomniała, że prezes zarządu obowiązanej spółki będąca jednocześnie obowiązaną osobą fizyczną w niniejszym postępowaniu dokonała w 2021 r. zakupu poduszek uprawnionej i wypytała ją o szczegóły produkcji, co, w jej ocenie, miało stanowić przyczynek do założenia własnej pasożytniczej działalności.

W ocenie uprawnionej interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia miał się wyrażać w tym, iż jego brak poważnie utrudni osiągnięcie celów postępowania w sprawie. Dalsze współistnienie poduszek obowiązanym na rynku miałyby prowadzić do utrwalania błędnego wyobrażenia o przysługiwaniu praw do utworu i w konsekwencji do deprecjacji samych utworów.

Dodatkowo, uprawniona argumentowała, że jej poduszki są przedmiotem prawa autorskiego, gdyż autorka przy ich tworzeniu dokonała oryginalnego zestawienia i doboru zarówno wykorzystywanych i opracowanych motywów jak i dokonała wyboru tkanin, wsadów, kształtów i rozmiarów poduszek oraz ich nazewnictwa. Ochrona prawnoautorska miałaby przysługiwać każdej z poduszek z osobna jak i całości jako serii stanowiącej zbiór utworów.

Ponadto, działalność obowiązanym miała stanowić czynny nieuczciwej konkurencji określone w art. 13 ust. 1 u.z.n.k. określany jako niewolnicze naśladowanie produktów oraz nienazwany czyn z art. 3 ust. 1 u.z.n.k. określany jako konkurencja pasożytnicza. W ocenie uprawnionej, oba produkty, czy też serie produktów, stanowią przedmiot konfuzji.

Sąd zważył, co następuje:

Art. 730 k.p.c. dopuszcza udzielenie zabezpieczenia w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny, zarówno przed wszczęciem postępowania jak i w jego toku. Zgodnie z art. 730¹ § 1 k.p.c. wniosek powinien zawierać uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, który istnieje wtedy, gdy jego brak uniemożliwi albo poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi albo poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

W konsekwencji, aby możliwe było rozważenie zasadności wniosku o udzielenie zabezpieczenia, w pierwszej kolejności należało ustalić, czy M. Ł. uprawdopodobniła istnienie roszczeń, których zabezpieczenia domaga się w niniejszym postępowaniu.

Wnioskodawczyni domagając się udzielenia zabezpieczenia wskazała, że roszczenia swe opiera o art. 79 ust. 1 pkt 1 pr. aut. oraz o art. 18 ust. 1 pkt 1 u.z.n.k. W konsekwencji należało przeanalizować, czy uprawniona uprawdopodobniła istnienie przesłanek, od których uzależniona jest skuteczność roszczeń wskazanych w tych przepisach. Sąd rozpoznający wniosek o udzielenie zabezpieczenia, co oczywiste, w związku z charakterem postępowania zabezpieczającego nie dysponował całością materiału dowodowego ani stanowiskiem procesowym

strony przeciwnej. W konsekwencji nie mógł wyrazić ostatecznego poglądu o zasadności ewentualnych roszczeń M. Ł. kierowanych w stosunku do (...) sp. z o.o. oraz K. D.. Na etapie postępowania zabezpieczającego Sąd analizował jedynie – na podstawie materiału dowodowego zaoferowanego przez uprawnioną – uprawdopodobnienie istnienia tych roszczeń.

Zgodnie z treścią art. 79 ust. 1 pkt 1 pr. aut. „[u]prawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa [...] zaniechania naruszania”.

Natomiast z art. 17 pr. aut. wynika, że autorskie prawa majątkowe przysługują (jeśli ustawa nie stanowi inaczej) twórcy i wyrażają się przede wszystkim wyłącznym prawem do korzystania z utworu i rozporządzania nim na wszystkich polach eksploatacji oraz do wynagrodzenia za korzystanie z utworu. Natomiast – zgodnie z treścią art. 1 pr. aut. – utworem jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiegokolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia.

Mając na uwadze powyższe regulacje należało ustalić w pierwszej kolejności, czy wskazane przez uprawnioną we wniosku o udzielenie zabezpieczenia poduszki wytwarzane przez uprawnioną faktycznie stanowiły utwory, a więc były przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. Zdaniem Sądu, na podstawie zaoferowanego przez uprawnioną materiału dowodowego, nie sposób było na tak postawione pytanie udzielić odpowiedzi twierdzącej.

Zarówno z dołączonego do wniosku o udzielenie zabezpieczenia pisma pełnomocnika K. D. i zarządu spółki (...) sp. z o.o. z 9.08.2022 r. („Wezwanie do zaprzestania naruszeń oraz odpowiedź na wezwanie z dnia 18.07.2022”), jak również z powszechnie dostępnych w Internecie informacji wynika, że poduszki dekorowane motywami używanymi przez uprawnioną lub zbliżonymi do tych motywów są powszechnie dostępne w handlu, produkowane przez wiele podmiotów zarówno krajowych, jak i zagranicznych. Również materiały, z których poduszki wnioskodawczyni są wyrabiane (tkaniny, nici itp.), ich rozmiary, nie stanowią wyjątku w stosunku do innych dostępnych na rynku. W ocenie Sądu rozpoznającego wniosek o udzielenie zabezpieczenia nie sposób uznać, aby wnioskodawczyni uprawdopodobniła, iż produkowane przez nią poduszki były przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. Gdyby nawet dojść do odmiennego wniosku, to znaczy przyjąć, że faktycznie poduszki autorstwa wnioskodawczyni cechują się takim stopniem indywidualności, iż zasługiwałyby na miano utworów, to również poduszki oferowane przez uczestników postępowania musiałyby zostać uznane za odrębne utwory. Różnią się one bowiem od poduszek wytwarzanych przez uprawnioną na tyle, na ile poduszki uprawnionej różnią się od poduszek innych producentów dostępnych w handlu.

W konsekwencji, niezależnie od tego, które rozumowanie uznać za prawidłowe, Sąd doszedł do przekonania, iż wnioskodawczyni nie uprawdopodobniła swego roszczenia opartego na treści art. 79 ust. 1 pkt 1 pr. aut. na potrzeby wniosku o udzielenie zabezpieczenia.

Drugim roszczeniem, którego zabezpieczenia domagała się uprawniona w niniejszym postępowaniu, było roszczenie o zaniechanie czynów nieuczciwej konkurencji polegających na naśladownictwie produktów wnioskodawczyni przez poduszki uczestników postępowania wskazane we wniosku poprzez kopiowanie zewnętrznej postaci tych produktów za pomocą technicznych środków reprodukcji, a przez to wprowadzanie w błąd odbiorców co do tożsamości producenta lub produktu, oraz na czerpaniu korzyści z renomy i pozycji rynkowej wypracowanej przez poduszki wnioskodawczyni.

Również w tym zakresie, w ocenie Sądu, wnioskodawczyni nie uprawdopodobniła swych roszczeń. Przede wszystkim, odwołując się do przedstawionej powyżej argumentacji, nie sposób było uznać (na podstawie materiału dowodowego zaoferowanego przez uprawnioną), aby uczestnicy postępowania naśladowali właśnie jej produkty. Równie zasadnie można bowiem twierdzić, że uprawniona naśladowała produkty innych producentów dostępne na rynku, albo że obowiązani naśladowali produkty innych niż uprawniona producentów. Nie rozstrzygając definitywnie tej kwestii można również uznać, że produkty te różnią się na tyle od siebie, iż każdy z nich stanowi odrębny, unikalny wyrób. W szczególności, że obowiązani we wskazanym powyżej piśmie ich pełnomocnika wskazali te elementy, które przesądzają

– ich zdaniem – o unikalności oferowanych poduszek (używanie metalicznych, różnobarwnych nici do haftów, ukryte suwaki, miękkie podszewki z obu stron oraz znak rozpoznawczy w postaci (...)na tylnej stronie poduszki).

Dodatkowo, wnioskodawczynie nie wykazała, ani nawet nie uprawdopodobniła twierdzenia, jakoby uczestnicy postępowania czerpali korzyści z renomy i pozycji rynkowej wypracowanej przez jej poduszki. Nie wykazała, ani nawet nie uprawdopodobniła, że jej poduszki cieszą się na rynku renomą i zajmują istotną pozycję rynkową.

Mając na uwadze całą powyższą argumentację Sąd doszedł do przekonania, że wnioskodawczynie nie zdołała we wniosku o udzielenie zabezpieczenia uprawdopodobnić swych roszczeń, których zabezpieczenia się domagała. Przez to wniosek ten nie spełniał podstawowej przesłanki wskazanej w art. 730¹ § 1 k.p.c., od której spełnienia uzależniona jest w ogóle możliwość udzielenia zabezpieczenia. Dlatego też, na podstawie art. 730¹ § 1 k.p.c. a contrario musiał zostać oddalony.